

opusdei.org

Ženy z Opus Dei a ich rôzne životné cesty

Pri príležitosti 90. výročia začiatku apoštolskej práce žien v Opus Dei prinášame článok o niektorých ženách z Diela.

12.02.2020

„Ženy nebudú nikdy v Opus Dei, ani náhodou.“ Niekoľko dní po napísaní tejto vety Josemaría Escrivá zistil, že Dielo má byť univerzálnou cestou svätosti, otvorenou aj pre ženy. Bola to súčasť Božej vôle, ktorá sa mu zjavovala postupne. A toto vnuknutie

dostal dňa 14. februára 1930, rok a pol po založení Opus Dei.

Túto vetu, ktorá v 21. storočí znie zvláštne, treba chápať v kontexte doby, keď bolo neprípustné, aby ženy a muži patrili do rovnakej cirkevnej inštitúcie. Tiež treba zohľadniť to, že Opus Dei až do roku 1941 nebolo právne uznané, a navyše v Španielsku – v krajine, kde sa zrodilo Dielo – odborná prax ako spôsob premeny sveta bola takmer výhradne mužskou záležitosťou.

Iba niekoľko žien malo vysokoškolské vzdelanie, väčšinou sa venovali iba domácnosti a chýbala im finančná a sociálna nezávislosť. V roku 1933 ženy prvýkrát v Španielsku mohli voliť.

Až v akademickom roku 1977/78 na španielskych univerzitách študovalo 43% žien, čo je percento, ktoré v USA dosiahli už v roku 1920. Nehovoriac o tom, že ženy nemohli slobodne

získať pas, otvoriť si bankový účet, podpisovať zmluvy, spravovať majetky, alebo disponovať pracovnými príjmami atď.

Od okamihu, keď zakladateľ pochopil poslanie Opus Dei v jeho plnom rozsahu, začal pracovať so slobodnými ženami – napríklad s Carmen Cuervovou, ktorá pracovala na zodpovednej pozícii na ministerstve práce, s Mariou Ignaciou García Escobarovou, pacientkou s tuberkulózou v nemocnici Hospital del Rey – aj s vydatými, hoci tie boli právne do Diela začlenené až v roku 1948. Ženy, rovnako ako muži, sú povolané k plnosti kresťanského života uprostred sveta. V tom čase však táto myšlienka bola taká bezprecedentná a nezvyčajná, že svätého Josemaríu často nazývali kacírom.

V roku 1968 svätý Josemaría znova potvrdil, že: „Moderná demokratická

spoločnosť musí priznať ženám ich aktívnu účasť na politickom a spoločenskom živote, aby disponovali všetkými občianskymi právami, ak si to želajú.“

Myšlienka sv. Josemaríu o právach žien sa dostala do povedomia mnohých žien z Opus Dei, napríklad aj **Guadalupe Ortiz de Landázuriovej** (1916-1975).

V predvojnovom Madride začala študovať chemické vedy a štúdium ukončila po občianskej vojne ako jedna z najlepších absolventov vo svojom ročníku. Chcela vyučovať na univerzite, kde začala doktorandské štúdium, no keďže bola jednou z prvých numerárok Opus Dei, rozhodla sa venovať potrebám Diela.

Nejaký čas pracovala v domácej administrácii niekoľkých centier a na starosti mala aj prvý študentský univerzitný internát v Madride. Začala s apoštolskou činnosťou

najskôr v rôznych španielskych mestách a neskôr v Mexiku, zároveň však nikdy nezanedbala svoju profesijnú kariéru. Po príchode do Mexika sa zapísala na niektoré predmety doktorandského štúdia. Potom, čo nejaký čas spolupracovala so svätým Josemaríom v Ríme na vedení Opus Dei, sa v roku 1965 vrátila do Španielska, aby obhájila dizertačnú prácu.

V rokoch 1960 až 1974 Guadalupe Ortiz de Landázuriová vyučovala na Inštitúte Ramiro de Maeztu a na obchodnej akadémii, kde bola učiteľkou a zástupkyňou riaditeľa.

Aj **Laura Busca Otaeguiová** (1918-2000), na ktorú si jej priatelia spomínajú ako na veľmi dynamickú a temperamentnú ženu, bola jednou z prvých žien, ktoré v 30. rokoch minulého storočia na madridskej univerzite Universidad Central de Madrid vyštudovali farmáciu. Počas

týchto rokov žila na vysokoškolskom internáte Residencia de la Institución Libre de Enseñanza a začala písať svoju doktorandskú prácu o týfuse v nemocnici Hospital del Rey. Tam spoznala svojho budúceho manžela Eduarda Ortiz de Landázuriho, za ktorého sa vydala 17. júna 1971. O dvanásť rokov neskôr vstúpila do Opus Dei ako supernumerárka.

Aj keď sa Laura mohla naplno venovať profesionálnej kariére, ktorá sa javila ako sľubná, slobodne sa rozhodla, že všetky sily a schopnosti vloží do svojej rodiny a do toho, aby ju posunula vpred.

Lourdes Díaz-Trechuelová (1921-2008) sa naopak rozhodla naplno venovať profesionálnej kariére. Ako bolo v tej dobe zvykom u dievčat z bohatých rodín, začala študovať doma v Seville so súkromnou učiteľkou. V roku 1935 aj napriek vôli svojich rodičov nastúpila na štúdium

na jedinej strednej škole, ktorá bola v tej dobe v Seville – Instituto Nacional de Segunda Enseñanza. Absolvovala úspešne všetky predmety a v roku 1937 zmaturovala.

Počas vojny a na začiatku 40. rokov mala rôzne zamestnania, až kým sa nerozhodla uchádzať o miesto profesorky na Inštitúte geografie a histórie, na ktoré bol práve vypísaný konkurz. Pripraviť sa na skúšky a získať túto prácu jej však trvalo niekoľko rokov, lebo medzičasom vážne ochorela jej teta a otec, o ktorých sa musela starať.

Svoj dlhý a intenzívny pracovný život Lourdes Diaz-Trechuelová strávila hlavne v Seville a Granade, cestovala však po celom svete, prednášala a zúčastňovala sa rôznych kongresov zo svojej profesijnej oblasti. V januári 1953 bola prvou ženou zo Seville, ktorá požiadala o prijatie do Opus Dei ako pridružená. O niekoľko rokov

neskôr získala miesto profesorky americkej histórie na univerzite v Córdobe.

Príbeh **Encarnity Ortegovej** (1920-1995) je trochu iný. Predčasne ukončila štúdium na strednej škole a počas španielskej občianskej vojny pracovala ako zdravotná sestra v rôznych nemocniciach. V roku 1941 spoznala Opus Dei a požiadala o prijatie ako numerárka.

Od začiatku pomáhala zo všetkých síl zakladateľovi, aby sa apoštolská činnosť Opus Dei rozšírila aj do iných krajín. Stála pri zrode mnohých spoločenských a vzdelávacích projektov na celom svete.

Svätý Josemaría trval na tom, že ženy sa nemusia rozhodnúť iba pre jednu oblasť svojho života – buď pre prácu, alebo pre rodinu: „Žena, ktorá sa venuje rodine a domácim prácam, plní veľkú ľudskú a kresťanskú úlohu. To však nevylučuje možnosť,

aby popri tom vykonávala aj inú profesionálnu prácu – lebo aj domáca práca je profesionálna práca – v akomkoľvek dostupnom zamestnaní, ktoré má hodnotu a zmysel v spoločnosti alebo komunite, v ktorej žije.“

Lourdes, Encarnita, Laura, Guadalupe a mnoho ďalších žien sú príkladom bohatstva a rozmanitosti všestranného ženského ducha, ktorý sa vždy snaží zosúladiť osobný život s profesionálnym.

pdf | document generated
automatically from <https://opusdei.org/sk-sk/article/zeny-z-opus-dei-a-ich-rozne-zivotne-cesty/> (26.03.2025)